

SKINDKJORTLER

Wilhelm Busch - "Glim af Korset"

Derpå gjorde Gud Herren skindkjortler til Adam og hans hustru og klædte dem dermed. 1. Mos. 3,21.

I romanen "Ham, der aldrig tabte" omtales et krucifiks. Det stod engang ved en fransk landevej nær Verdun. Så rasede den første verdenskrig omkring det. Og da blev træbilledet af Krisrus ødelagt. Omkring den lidende Frelzers hovede hang pigtråd.

Nu begynder dette krucifiks sin lange vandring. Det kommer til en antikvitetshandler, som udstiller det i sin forretning. Det falder så i hænderne på emigranter, som i billedet ser det søndertrampede menneskeansigt. Det bæres i spidsen for en kommunistisk demonstration som urbilledet på det mishandlede proletariat. Det står på alteret i en domkirke og omgives af røgelse. Til sidst havner krucifikset på den tyske ambassade. Der smider man det ud for at bruge det som brænde.

Ja, netop! Sådan er det med Jesu kors! Nogle regner det for en antikvitet, som ingen betydning har i vore dage. For andre er det en almindelig kirkeudsmykning. Mange gribes af de rent menneskelige lidelsestræk. Og de fleste kaster det bort.

For vor frelse er det imidlertid vigtigt, at vi finder frem til Bibelens syn på korset. Og jeg er overbevist om, at Gud i Det gamle Testamente (GT) har givet os en uafbrudt undervisning om korset. Her - på Bibelens første blade - lærer han os forkyndelsens ABC.

1. Kors og synd hører sammen

Nu må jeg først forklare, i hvilken sammenhæng vor tekst står. Der ligger en vidunderlig glans over skabelsesberetningen. *"Og Gud så alt, hvad han havde gjort, og se, det var såre godt". "Og han hvilede på den syvende dag efter det værk, han havde udført"*. Midt i alverdens skønhed vandrede det første menneskepar, strålende som Guds afbillede.

Hvor dejlige er de to første kapitler i Bibelen. Men derefter kommer faldet. Mennesket synder. Og fra det øjeblik er al glans udslukket. Adam er bange for sig selv; han ser nemlig, at han er nøgen. Han gemmer sig for Gud. Men Gud lader ham ikke forsvinde. Han henter ham fra hans gemmested. Og så bliver Adam og Eva forvist fra Paradiset. Verden begynder at være sådan, som den er endnu i dag.

Men inden synderne bliver drevet ud, indtræffer der noget gribende. Gud dræber dyr og klæder dem begge med skindene, som de står skamfulde og rystende foran ham.

Disse navnløse dyr, som Gud dræbte, er et skyggebillede af Guds Lam, den korsfæstede Herre Jesus.

Hvilket øjeblik, da disse dyr led døden! Da gik et veråb, en jamren gennem skabningen. For det var første gang, nogen døde, og at nogen blev dræbt. Og det var et forfærdeligt bevis på, at alt ikke længere "var såre godt".

Og da Jesus døde, hørtes en jamren i den himmelske verden. For han, Sønnen, er den første og den eneste fra den himmelske verden, som har lidt døden. Ved de uskyldige dyrs død, ved denne allerførste død, blev det skræmmende klart, hvilken ulykke og hvilken frygtelig virkelighed synden er. Om ikke syndefaldet var indtruffet, havde disse dyr ikke behøvet dø. Havde vi ikke syndet, havde Guds Søn ikke behøvet dø.

Jesu kors siger os, at synden er den mest håndgribelige virkelighed. Årsagen til, at alle filosofier, alle politiske frelsesteorier og ideologier igen og igen går fallit, er, at de ikke vil forstå syndens virkelighed.

Vor synd er årsag til Kristi kors.

2. For mig rejstes korset

Jesu Kristi kors er verdenshistoriens dybsindigste og mest hemmelighedsfulde begivenhed. Det ligner en tusindfoldig knude, som binder den fortabte verden sammen med Gud. Intet menneske vil nogen sinde helt kunne forstå korset.

Men det vil tjene til vor redning, om vi forstår, fatter og tror det meget enkle, som jeg nu vil pege på.

Hvor dybt forskrækkede tror I ikke, at Adam .og Eva blev, da Gud dræbte disse dyr! Tænk jer - det var første gang, nogen døde. Og disse to, som havde lært verden at kende før faldet, forstod, hvilken mislyd døden var for skabningen.

Jeg prøver at fatte Adams tanker i dette øjeblik. Han gyser, når han ser de døde dyr, og tænker: "Hvor frygteligt! Disse dyr har jo intet gjort. Jeg, jeg har syndet. Den eneste årsag til, at disse må dø, er mig. De dør *for mig!*"

Dette *For mig!* står skrevet med store bogstaver over Guds Lams død. "*Det skete for mig, at Du på korset ofrede dig*".

For ikke så længe siden kom jeg til et hjem for unge grubearbejdere. Jeg havde næppe nået at sige, hvem jeg var, før en af dem vendte sig bort med ordene: "Jeg har meldt mig ud af kirken"! Jeg svarede: "Det er mig ganske ligegyldigt. Men jeg ved, at Jesus er død for dig". Da vendte han sig mod mig og begyndte at høre på mig. Jeg kendte en kvinde, som havde en søn, og de to kom ikke godt ud af det med hinanden. Så faldt drengen i krigen. Og kvinden blev frygteligt fortvivlet. Det gik op for hende, hvilken dårlig mor hun havde været. "Og jeg kan aldrig gøre det godt igen", sagde hun om og om igen. Hvilket herligt øjeblik det var, da jeg kunne sige til hende: "Jesus døde for dig". Jeg kender unge mænd, der lider slemt under skjulte drifter. Hvordan skal jeg kunne hjælpe dem? Skal jeg sige: "Synd roligt videre". Gud forbyde det! Skal jeg give dem rådet: "Bliv en anden". Det kan ingen. Jeg kan kun vidne: "Jesus døde for dig! Fat først det!"

En tåget dag stod jeg engang ved Geneve sø. Da forsvandt tågen pludseligt. Og en helt ubeskrivelig herlighed kom til syne: Den blå sø og bag ved Mont Blanc-kæden. Sådan er det, når den tåge, som omgiver det ikke troende hjerte, letter, og man ser korset: "For mig"! Da strømmer Guds herlighed ind i ens liv.

Uden kors ingen kjortel for Gud

Skamfulde stod Adam og Eva foran Gud. I en sådan forfærdelig nøgenhed, hvor intet, ingen ond tanke, kan skjules, må ethvert menneske en gang stå foran Gud. Den, der unddrager sig helt til den yderste dag, kommer til at møde ham da. Den, der nu stiller sig for Guds øjne, klarer det nu. Så forstår man Luthers ord: "I mit liv fandtes intet godt".

Nu er det næsten rørende at se, hvordan Gud selv hjælper den skamfulde Adam.

Her ser vi virkelig "den gode Gud". Som en rigtig far sørger han for skjulende klæder. Og til dette tager han de uskyldigt dræbte dyrs skind.

Ved Guds Lams død har Gud også sørget for vore klæder, som tager al skam bort og gør os til glade Guds børn. Igen og igen betoner Bibelen, at Jesu retfærdighed skal være vor klædedragt. Måtte mange kunne synge med Zinzendorf:

Hans blod og hans retfærdighed
er alt, hvad jeg vil smykkes med,
dermed kan jeg for Gud bestå,
når jeg i Himlen skal indgå.

(Afsnit fra "Glimt af Korset" af Wilhelm Busch - Dansk Luthersk Forlag 1972 - Shafan 13-09-13)